

Ministro Pirmininko Mindaugo Sinkevičiaus kalba laidotuvių ceremonijoje

2026 m. rugpjūčio 6 d. (ketvirtadienis)

Brangūs Kazimiro Danutės Prunskienės artimieji, bičiuliai ir bendražygiai,
gerbiamosios ir gerbiamieji,

Šiandien atsisveikiname su pirmąja Premjere – pirmąja Ministre Pirmininke moterimi Lietuvos istorijoje, pirmąja atkurtos Lietuvos Respublikos Vyriausybės vadove.

Atsisveikiname su lietuvių sukilėlio dukra, su mokslininke, pedagoge, profesore, dirbusia Lietuvos ir Europos universitetuose.

Nusilenkiame vienai iš Lietuvos Sąjūdžio kūrėjų – Sąjūdžio iniciatyvinės grupės ir tarybos narei, Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarei.

Lietuvos Sąjūdžio ir Aukščiausiosios Tarybos valia Kazimirai Prunskienei teko suformuoti pirmąjį atkurtos valstybės ministrų kabinetą. Į Vyriausybę ji sukviėtė stiprias asmenybes, tikrus profesionalus: Romualdą Ozolą, Algirdą Mykolą Brazauską, Romualdą Sikorskį, Algimantą Nasvytį, Joną Biržiškį, Praną Kūrį ir kitus. Jos vadovaujamas ministrų kabinetas buvo santarvės kabinetas. Nežinios ir Sovietų Sąjungos nuolatinės karinės grėsmės akivaizdoje jis padėjo pamatus Lietuvos valstybei. O mūsų Premjerės susitikimai su tuometiniais Jungtinių Amerikos Valstijų, Jungtinės Karalystės, Prancūzijos ir Vokietijos vadovais Vakarų sostinėse buvo simbolinis Lietuvos Respublikos pripažinimas.

Po prievartos dešimtmečių Ministrė Pirmininkė Prunskienė kūrė telkiančios lyderystės, demokratinės politinės kultūros tradiciją. Tradiciją, kuri buvo grindžiama pamatinėmis Sąjūdžio vertybėmis – atvirumu, pasitikėjimu, savigarba ir pagarba žmogui.

Gebėjimas susitarti dėl bendro tikslo ir valingai jo siekti – viena svarbiausių Kazimiro Prunskienės lyderystės pamokų.

Ačiū, gerbiama Premjere, už šią pamoką, už Lietuvos valstybei padėtus pagrindus. Jais remiamės šiandien, jais remsis ir būsimos vyriausybės.

Nuoširdi užuojauta šeimos nariams ir artimiesiems.